

Аппиево-то тържище и до Три-тѣ Кръчмы да ны посрѣщнѣтъ; и Павелъ като видѣ тыя *братія*, благодари Бога, и ободри ся.

16. А когато дойдохмы въ Римъ, стотникъ-тѣ прѣдаде окованы-тѣ на войводѣ-тѣ; а на Павла ся дозволи да живѣе особно съ воинъ-тѣ който го вардяше.

17. И слѣдъ три дни свыка Павелъ по първы-тѣ отъ Юдеи-тѣ; и като ся събрахъ казуваше имъ: Мжжіе братіе, азъ безъ да съмъ сторилъ нищо противъ народъ-тѣ, или противъ отеческы-тѣ обычаи, вързанъ отъ Иерусалимъ прѣдадохъ мя въ рѣцѣ-тѣ на Римляны-тѣ;

18. Които като мя испитахъ, щѣхъ да *мя* пуснѣтъ, защото ни една вина за смъртъ нѣмаше въ мене;

19. Но понеже Юдеи-тѣ ся противяхъ, принудихъ ся да ся отнесѣ до Кесаря; а не че имахъ да обвинѣмъ въ нѣщо народъ-тѣ си.

20. И тѣи по тѣхъ причинѣ вы призовахъ, да *вы* видѣхъ и да *вы* поговорѣхъ; защото зарадъ надеждѣ-тѣ на Израиля имамъ на себе си тѣзи веригы.

21. А тѣ му рекохъ: Ный нито писма смы получили отъ Юдеиѣ за тебе, нито нѣкой отъ братія-та е дошелъ да ни извѣсти, или да ни каже нѣщо зло за тебе.

22. Но желаемъ да чуемъ отъ тебе твое-то мнѣніе; защото е извѣстно намъ, че за тѣзи ересь на всякъдѣ противно ся говори.

23. И като му опрѣдѣлихъ день, дойдохъ при него въ гостилницѣ-тѣ мнозина, на които изложи съсъ свидѣтельства царство-то Божіе, и отъ сутринь-тѣ до вечерь-тѣ увѣряваше ги за Исуса, и отъ закона Моисеевъ, и отъ пророцы-тѣ.

24. И едни отъ тѣхъ ся увѣрявахъ на това което говорѣше, а други не вѣрувахъ.

25. И тѣ понеже бѣхъ несогласни помежду си, отхождахъ си, като *имъ* рече Павелъ еднѣ рѣчь: Добрѣ е реклѣ Духъ Святый на башы-тѣ ни чрѣзъ пророка Исаія,